

der og Mobbjællere, som jeg har paapeget. Det er saaledes min Overbeviisning, at denne Lov, saaledes som den foreligger, vil gjøre det overordentlig vanskeligt for Bestyrelsen at fremme Theatrets Liv, og at iagttage de Hensyn til denne Kunstanstalts Betydning, som i Lovudkastets Motivering have fundet en saa vaesentlig Stotte, naar Loven virkelig skal overholdes. Det er mig nemlig aldeles indlysende, at der ikke blot kan, men at der endog saa efter al Rimelighed vil indtraede mangfoldige Tilfaelde, enten formedelst uventet Afgang eller uventet noevendig Pensionering, eller uventet lang Levetid af de allerede Pensionerede, — thi ogsaa det er et Moment, som efter denne Lov vilde kunne faae en betydelig Indflydelse paa Theatrets hele Stilling — hvor det vil vise sig, at de nu foreslaaede Regler ville vaere til største Hindrer for Theatrets frodige Bestaaen og Udvikling. Jeg troer derfor, at dette Lovforslag, langt fra at forebygge, meget mere vil fremskynde, at det vil vise sig, at man ikke ved kunstige Forudberegninger og derpaa grundede Midler kan forebygge, at Theatret vil gjøre Krav paa eller virkelig vil komme til at traenge til Tilskud. Jeg kan ikke naegte, at der er flere Enkeltheder i Loven, som heller ikke ere overensstemmende med de Ansuelser, jeg naerer med Hensyn til saadanne Forholds Ordning; saaledes skal jeg, for blot at naevne et enkelt Punkt, bemærke, at jeg ikke troer, at det er rigtigt at overlade det til enhver enkelt Skuespillers Godtbefindende, paa den Tid Spørgsmaalet om hans Pensionering kan reises, at afgjøre efter hvilke Regler han skal pensioneres. Jeg kan ret godt forestille mig, at man finder det passende eller noevndigt, naar man af Hensyn til Skuespillernes saerregne Stilling vil gjøre en anden Pensionscala end den almindelige gjaeldende for dem, at man da forelægger dem, som have Krav paa at blive behandlede efter den almindelige Pensionslov, det Spørgsmaal, om de ville finde sig i, at man anvender en ny speciel Lov for deres Pensionering, eller at de blive behandlede efter den almindelige Lov, men derom bør de udtale sig strax, og man skal ikke udsætte at træffe Bestemmelser for hver Enkelt, indtil han kom-

mer i en Alder, hvor der bliver Spørgsmaal om hans Pensionering. Lovens forskjellige Paragraffer indeholde med Hensyn til, at Spillepræmien i det ene Tilfaelde skal regnes med, i det andet Tilfaelde, ikke skal medregnes til det Beløb, hvorefter Pensionen beregnes, Anledning nok til, at snart den ene snart den anden Regel vil blive fulgt, eftersom dette er det Gunstigere for den Paagjaeldende; men Hensynet hertil vil let kunne komme til at udøve nogen Indflydelse paa hans Virksomhed henimod den Periode, naar dette Spørgsmaal kan reises, og dette burde søges forebygget.

Fenger: Jeg skal holde mig den høitærede Cultusministers Opfordring efterrettelig og ikke her fortsætte en Debat, som vaesentligt maa dreie sig om Enkeltheder, der neppe ved første Behandling kunne vaere forstaaelige for Thinget; jeg skal kun tillade mig at bemærke, at i den Beregning, som jeg har opstillet over Udgifterne i det første Theateraar, har jeg netop taget de Hensyn, som den høitærede Cultusminister anførte, at jeg ikke havde taget. Som jeg ogsaa før sagde, har jeg Post for Post gennemgaaet Udgifterne efter Finantslovsforslaget og sammenlignet dem med naerværende Lovforslag og derefter har jeg fundet, at der efter al Rimelighed allerede for det første Theateraar vilde blive en Underbalance. Med Hensyn til hvad den aerede Minister anførte om Indtægten, skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig meget misligt at bygge et Indtægtsoverslag paa eet Aars Indtægter, hvilket ikke engang endnu er endt; man pleier at ansee det for uvoveligt at bygge et saadant kun paa det sidst forløbne, men dog tilendebragte Aar, man pleier at tage Gjennemsnitssummen for flere Aar — Commissionen har saaledes taget et Gjennemsnit af 9 Aar —, men at lægge til Basis en Indtægt, som først kan ventes i et Aar, der endnu ikke er halvt tilende, synes mig at vaere i Strid med alle saevnkelige Regler.

De Bemærkninger, som ere fremsatte af den aerede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (David) skal jeg forsaavidt give Medhold, som jeg med ham maa vaere enig i, at det er en vanskelig Ting at gaae over fra en Pensionsbyrde af omtrent 30,000 Rbd. til en